

Sexualizace dětí?

Dr. Joanna Williams

Vzestup komplexní sexuální výchovy

červenec
2024

Sexualizace dětí?

Vzestup komplexní sexuální výchovy

Dr. Joanna Williams

Obsah

Shrnutí	7
1 Co je to komplexní sexuální výchova?	9
2 Chybné zdůvodnění Komplexní sexuální výchova	12
2.1 "Věda	14
2.2 Riziko	15
2.3 Politická zdůvodnění	19
2.4 Sociální změna	21
3 Proti komplexní sexuální výchově	22
3.1 CSE sexualizuje dětství	22
3.2 CSE není "přiměřená věku	24
3.3 CSE propaguje pokřivenou představu o "sexuální pozitivě".	25
3.4 CSE podkopává rodinu	26
3.5 CSE narušuje národní suverenitu	27
3.6 CSE je výzvou pro místní kulturní normy	28
3.7 CSE podkopává vzdělávání	29
4 Závěry	31
Poznámky na závěr 33	

Shrnutí

V posledních letech se objevila nová představa o tom, jak by se mladí lidé měli učit o sexu a vztazích. V minulosti, která se dnes zdá být vzdálenou minulostí, byla sexuální výchova - pokud se vůbec vyučovala - záležitostí biologie. V novější historii se sexuální výchova rozšířila na širší učební osnovy, které zahrnují úvahy o etice vztahů, společenské odpovědnosti a lekce o tom, které problémy dominují v tisku.

od pohlavně přenosných chorob až po těhotenství mladistvých.

Dnes se objevilo nové paradigma, které se nazývá komplexní sexuální výchova (dále jen CSE). Jak název napovídá, je jednak důkladnější než předchozí koncepce (comprehensive), jednak má širší záběr (nyní se zaměřuje na širší pojem "sexualita", nikoli pouze na "sex"). CSE zahrnuje silný morální zásah do života dětí na celém světě, který je běžnou součástí školního dne. Cílem výuky je formovat postoje a hodnoty dětí v nejintimnější oblasti jejich života. Cílem je k dosažení společenské změny.

Výuka se často zaměřuje jen málo na základní vědecké poznatky o sexuální reprodukci a místo toho se soustředí na širší témata, jako je sexualita a intimní vztahy. Pod rouškou CSE je propagována a podporována řada sexuálního chování, a to i u batolat. To podtrhuje skutečnost, že cílem CSE je změnit postoje a chování dětí a, tímto způsobem provádět širší společenské změny. Globální zavádění CSE tak nevědomky zapojuje děti do explicitně politického projektu.

CSE podporují nadnárodní instituce, jako je UNESCO¹, Světová zdravotnická organizace (WHO)² a Evropský parlament³.

V zemích po celém světě se vyučuje jako součást formálních školních osnov. Jako taková je silným zásahem do života dětí. Zastánci CSE tvrdí, že je účinným prostředkem ke snížení rizik spojených se sexuálními aktivitami a pomáhá pěstovat pozitivní postoje k sexu, sexualitě, vztahům, rovnosti pohlaví a genderové identitě. Jak se však uvádí v této zprávě, existuje mnoho důvodů k obavám.

šíření CSE.

Jádrem argumentu proti CSE je skutečnost, že jeho zastánci jsou posedlí prosazováním myšlenky, že děti jsou sexuální bytosti a že jejich sexuální potěšení je prvořadé. Tento názor se neomezuje pouze na okrajové akademické teorie, ale zaujímá ústřední místo v politice a propagační činnosti velkých mezinárodních nevládních organizací. Nevyhnutelným důsledkem je, že učební osnovy CSE zahrnují pokusy o sexualizaci dětí způsobem, který většina rodičů v evropských zemích považuje za nepřijatelné. Ve skutečnosti by mnoho rodičů považovalo tuto sexualizaci mladých lidí za nebezpečnější než údajná rizika, před nimiž se CSE snaží mladé lidi "chránit".

Elitní skupina nejmenovaných "odborníků" na sexualitu přebírá zodpovědnost za vštěpování postojů dětí k sexu a vztahům a nárokuje si morální autoritu diktovat lidem, jak mají myslet, cítit a jednat. nejintimnější oblasti jejich života. CSE tím zpochybňuje národní suverenitu a prosazováním práv dětí podkopává práva dětí. rodičů.

Tato zpráva se skládá ze tří částí. První část se zabývá tím, co se děti učí v rámci CSE. Druhá část se zabývá tím, proč se CSE stala prostředkem k prosazování globálního politického projektu. A konečně třetí část představuje argumenty proti CSE.

1 Co je to komplexní sexuální výchova?

Komplexní sexuální výchova je celosvětový projekt, který se vyvíjí již více než tři desetiletí. UNESCO spolu s WHO a dalšími agenturami OSN stanovuje standardy pro poskytování CSE, které by měly vlády jednotlivých zemí splňovat. V rámci Evropské unie nesou hlavní odpovědnost za vzdělávací politiku členské státy. Nicméně EU a její instituce nabízejí pokyny v určitých oblastech, včetně CSE. Vycházejí přitom ve velké míře z práce UNESCO a WHO. To vede k podobným definicím a návodům na osvědčené postupy, které kopíruje Evropský parlament,⁴ Evropská komise,⁵ Evropská unie⁶ a Rada Evropy.⁷ UNESCO definuje CSE jako:

proces výuky a učení o kognitivních, emocionálních, fyzických a sociálních aspektech sexuality založený na učebních plánech. Jeho cílem je vybavit děti a mladé lidi znalostmi, dovednostmi, postoji a hodnotami, které jim umožní: uvědomit si své zdraví, pohodu a důstojnost; rozvíjet respektující sociální a sexuální vztahy; zvážit, jak jejich rozhodnutí ovlivňují jejich vlastní blaho a blaho ostatních; a pochopit a zajistit ochranu svých práv po celý život.⁸

Vzhledem k významu, který této definici přikládají jiné mezinárodní organizace a národní vlády, stojí za to se jí zabývat.

- Počáteční důraz na "proces založený na učebních plánech" poukazuje na úlohu škol a učitelů při poskytování CSE: jedná se o povinnou součást učebních plánů, nikoli o něco neformálního, co by mohlo být poskytováno jinde (například rodiči, církvemi nebo kluby mládeže).
- Výčet "kognitivních, emocionálních, fyzických a sociálních aspektů sexuality" odlišuje CSE od tradičních akademických předmětů. Od žáků se očekává, že budou plně zapojeni jako "aktivní žáci", nikoliv jako pasivní příjemci faktů.
- Důraz na získávání "dovedností, postojů a hodnot". Důraz na "dovednosti" zjevně odráží myšlenku, že CSE může mít praktický dopad. Zaměření na "postoje a hodnoty" vyvolává otázky, co jsou "správné" hodnoty a kdo o nich rozhoduje.
- Klouzání mezi "dětmi" a "mladými lidmi" se často obejde bez komentáře, ale pokud jde o sex, v mnoha zemích platí přísné zákony o věkové hranici, které rozlišují mezi dospělými a nezletilými. V tomto kontextu je nejednoznačnost výrazu "mladý člověk" neužitečná.
- Cíle učení týkající se "pohody" a "důstojnosti" jsou velmi subjektivní. Zatímco učitelé mohou rozumně posoudit, do jaké míry žáci zvládli algebru, pojmy pohoda a důstojnost se u každého jednotlivce liší.
- Důraz na "uctivé sociální a sexuální vztahy" a "blaho druhých" naznačuje, že je podporován méně osobní pocit pohody a více soulad s předem stanoveným etickým kodexem.
- Poslední zmínka o "právech" nás přesouvá od vzdělávání k politice.

Celkově lze říci, že definice CSE, kterou převzala mocná síť globálních organizací a která je vnucována národům, školám a dětem, využívá vzdělávání k prosazování vysoce politizovaného a sporného přístupu ke změně osobních postojů a hodnot dětí.

V roce 2020 vyzval komisař Rady Evropy pro lidská práva, aby bylo OSP "stanoveno zákonem, bylo povinné a bylo začleněno do celého vzdělávacího systému již od prvních ročníků".⁹ V dokumentu pro Evropskou komisi z roku 2020 se uvádí, že Evropský parlament nedávno "zopakoval očekávání, že všechny členské státy budou dodržovat *Standardy WHO pro sexuální výchovu v Evropě*, řídit se osvědčenými postupy uvedenými v *Mezinárodních technických pokynech UNESCO pro sexuální výchovu* a zváží svůj pokrok při plnění příslušných cílů udržitelného rozvoje".¹⁰ V roce 2020 se v dokumentu pro Evropskou komisi uvádí, že Evropský parlament "zopakoval očekávání, že všechny členské státy budou dodržovat *Standardy WHO pro sexuální výchovu v Evropě*, řídit se osvědčenými postupy uvedenými v *Mezinárodních technických pokynech UNESCO pro sexuální*

Cíle při přípravě a realizaci sexuální výchovy".¹⁰

Od evropských států se očekává, že budou dodržovat nejen směrnice OSN, ale také pokyny platné pro celou EU. CSE se posuzuje spíše ve vztahu k veřejnému zdraví než ke školství, a tím EU získává značné výhody.

(i když nepřímý) vliv na národní programy sexuální výchovy, zejména na politiky týkající se sexuálního a reprodukčního zdraví a prevence HIV/AIDS.¹¹ Kromě toho článek 11 Evropské sociální charty Rady Evropy zavazuje státy k poskytování "poradenských a vzdělávacích zařízení pro podporu zdraví a podporu individuální odpovědnosti v otázkách zdraví".¹² Sexuální výchova mladých lidí je považována za klíčový způsob, jak tento závazek splnit. Předpokládá se, že neposkytnutí sexuální výchovy je porušením Evropské sociální charty.¹³ EU a její instituce financují výzkum a monitorovací systémy v oblasti sexuální výchovy.

a také projekty, které sdílejí osvědčené postupy mezi členskými státy. Kromě toho EU monitoruje odpor vůči sexuální výchově a politicky a finančně

CO JE TO KOMPLEXNÍ SEXUÁLNÍ VÝCHOVA?

podporuje organizace, které se proti odporu staví a prosazují sexuální výchovu.
a realizovat sexuální výchovu.¹⁴

2 Chybné zdůvodnění komplexní sexuální výchovy

Argumenty pro CSE jsou založeny na lidskoprávním rámci, konkrétně na "právech dítěte". Rada mezinárodních organizací prohlásila, že děti mají právo na CSE, včetně "Úmluvy OSN o právech dítěte, Úmluvy OSN o odstranění všech forem diskriminace žen, Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech a na evropské úrovni Evropské sociální charty a [...] Lanzarotské a Istanbulske úmluvy".¹⁵ UNESCO uvádí, že CSE "vychází z univerzálních lidských práv pro všechny, včetně dětí a mladých lidí, a podporuje je".¹⁶

CSE je propagována jako prostředek, který má národům umožnit naplnit práva dětí na zdraví a vzdělání. Kromě toho UNESCO uvádí, že CSE hraje roli v tom, aby si mladí lidé uvědomili, že mají svá práva, a zároveň aby si ujasnili, že musí "respektovat práva ostatních a zasazovat se o ty, jejichž práva jsou porušována".¹⁷ Tento důraz opakuje i Rada Evropy, který uvádí:

*přístup ke komplexní sexuální výchově je lidským právem a je ku prospěchu všech. Sexuální výchova je o znalosti vlastních práv a respektování práv ostatních lidí.*¹⁸

Tento mezinárodní konsensus vylučuje otázky, co vlastně znamená "právo" na CSE. CSE není "přirozeným právem", není univerzální ani nezczitelné. Není to něco, co si děti mohou samy vynutit,

ale služba, kterou jim poskytují školy na příkaz národních vlád a nadnárodních organizací. Vzhledem k tomu, že účast na ŠVP je povinná a je součástí povinné školní docházky, je účast na ŠVP

je spíše požadavek kladený na děti než svoboda, kterou mají.

CSE nejenže nově definuje pojem "práva", ale v tomto procesu pomyslně dává práva dětem, ale bere práva dospělým - především jejich rodičům. Právo na soukromý rodinný život bez vnějších zásahů by kdysi zahrnovalo právo rodičů vychovávat své děti podle svých osobních morálních zásad. Pokyny CSE předpokládají, že právo nemají rodiny, ale děti.

na soukromí a důvěrnost. Dítě může učiteli CSE prozradit, že se věnuje sexuálním praktikám nebo že má zmatek ohledně své pohlavní identity, s odůvodněným předpokladem, že tyto informace nebudou sděleny jeho rodičům.

CSE je podporována nejen jako právo samo o sobě, ale také jako způsob, jak naučit děti respektovat práva ostatních. Když si však práva konkurují, požadavek na respektování práv druhých je požadavkem na jednotlivce, aby

potlačit vlastní právo na soukromí, svobodu projevu nebo svobodu svědomí. Například respektování práva transgenderové osoby vyjádřit svou genderovou identitu by mohlo znamenat, že děti budou poučeny o tom, že je špatné uplatňovat právo na prostory pro jedno pohlaví.

V rámci práv jsou morální otázky týkající se sexuality nově definovány jako otázky právní. Nezáleží na tom, co je morálně správné nebo špatné, ale na tom, co je legální nebo nelegální. Převládajícím rámcem je souhlas: děti se učí, že "všechno je dovoleno", pokud se lidé zapojí do dobrovolné sexuální aktivity. Rozvíjení povědomí o "sexualitě" pak se logicky stává přípravou dětí na různé konsensuální akty. Velká část tohoto "uvědomění" se stává rozšířením představivosti.

mladého člověka - CSE tedy často zahrnuje "seznámení" dětí s dětmi. k "novým" sexuálním aktivitám, jako je masturbace nebo anální sex. Z toho vyplývá imperativ být "sexuálně pozitivní", což znamená přijímat všechny dobrovolné sexuální akty.

Důvody pro CSE se opírají o řadu tvrzení: o "důkazy" a hodnocení *vědy*, o *rizika*, kterým mladí lidé čelí, o *politické změny* a o *společenské změny*. Ke každému z nich se krátce vrátíme v pořadí.

2.1 "Věda

Podtitul *Mezinárodních technických pokynů UNESCO k sexuální výchově* zní "Přístup založený na důkazech". Tento důraz na "důkazy" spolu s "technickými pokyny" naznačuje, že výchova k občanství je "vědecká" a její výsledky jsou morálně neutrální a stojí nad individuálním názorem nebo kulturním kontextem. Ze stejného důvodu se tvrdí, že vědecké důkazy "dokazují" účinnost CSE ve vztahu k řadě objektivních výsledků:

*Přehled 64 studií, kterých se zúčastnilo více než 87 000 mladých lidí, potvrdil, že komplexní sexuální výchova ve školách má pozitivní dopad, který vede k: častějšímu a účinnějšímu používání antikoncepce, včetně používání kondomu při posledním sexuálním styku; snížení rizikového sexuálního chování a méně častému sexu bez kondomu v posledních třech měsících.*¹⁹

Podobná tvrzení se často opakují. Například jeden dokument tvrdí, že "v zemích, kde jsou národní programy sexuální výchovy, bývá porodnost mladistvých velmi nízká".²⁰ Takové důkazy však zdaleka nejsou "vědecké", ale jsou založeny především na výsledcích, které sami uvádějí. Může se stát, že CSE učí děti

"správné" odpovědi na průzkumy. Jak později potvrdila Evropská komise:

bylo méně RCT [randomizovaných kontrolovaných studií] nebo přehledů, které přímo spojovaly poskytování sexuální výchovy se zlepšením biologických výsledků (jako je těhotenství mladistvých, nižší výskyt pohlavně přenosných infekcí (STI) nebo virů lidské imunodeficiency (HIV))²¹.

Jinými slovy, i Evropská komise musí uznat, že důkazy o údajné nezbytnosti sexuální výchovy jsou přinejlepším kusé.

Autoři přehledu o CSE ve skutečnosti přiznávají, že důkazy o CSE mají značné nedostatky. Některé dlouhodobé výsledky je obtížné zkoumat, protože je obtížné připsat jakékoli účinky výhradně CSE.

Další "ukazatele dopadu" - jako například "tolerantnější společenské klima, které respektuje sexualitu, různé životní styly, postoje a hodnoty" nebo "více mladých lidí prožívá sexualitu příjemným způsobem" -

jsou ve výzkumné literatuře zastoupeny nedostatečně. ²² Cílem je změnit postoje a chování a navzdory odkazům na "vědu" tento imperativ převažuje nad jakýmkoli zájmem o faktickou účinnost CSE.

2.2 Riziko

Zastánci tvrdí, že CSE je nutná, aby se zabránilo četným rizikům, kterým děti čelí, pokud zkoumají svou sexualitu bez odborného vedení. UNESCO tvrdí, že CSE:

hraje ústřední roli v přípravě mladých lidí na bezpečný, produktivní a plnohodnotný život ve světě, kde HIV a AIDS, pohlavně přenosné infekce, nechtěná těhotenství, násilí na základě pohlaví a genderová nerovnost stále představují vážná rizika pro mladé lidi. jejich blahobytu.²³

Taková prohlášení potvrzují předpokládaná rizika ohrožení dětí, které se neúčastní CSE. Zdravotní rizika, jako je HIV/AIDS nebo jiné sexuálně přenosné

nejčastěji se uvádějí infekce a "nechtěné těhotenství". Spojením CSE se zvýšeným používáním kondomů a nižší mírou pohlavně přenosných chorob se absence CSE začíná chápat jako riziko pro děti, bez ohledu na to, zda je CSE pro děti rizikem.

sexuálního chování, kterého se mohou . Evropský parlament konstatuje, že:

Odborníci v mnoha studiích a zprávách tvrdí, že chybná nebo nedostatečná sexuální výchova vede ke zvýšení počtu těhotenství mladistvých a k vyššímu počtu lidí trpících AIDS a pohlavně přenosnými chorobami. Sexuální výchova mladých lidí proto musí být

za vhodný prostředek k prevenci těchto negativních účinků.²⁴

Odvolávání se na "odborníky" má samozřejmě dodat důvěryhodnost tomu, co je pouhým tvrzením, donekonečna opakovaným ve výzkumných pracích, které jsou často přímo financovány zastánci CSE. Je příhodné, že za sociální problémy může absence dostatečně důkladné sexuální výchovy. To jako by naznačovalo, že pohlavně přenosné choroby jsou způsobeny špatnou výchovou, nikoli nechráněným sexem.

CSE souvisí také s ochranou dětí před sexuálním násilím. Mezinárodní federace plánovaného rodičovství (IPPF) tvrdí:

Sexuální zdraví vyžaduje pozitivní a respektující přístup k sexualitě a sexuálním vztahům, jakož i možnost prožívat příjemné a bezpečné sexuální zážitky bez nátlaku, diskriminace a násilí.²⁵

Zdravé vztahy jsou definovány jako "příjemné" a "bezpečné" v kontrastu s "příjemnými" a "bezpečnými" vztahy.

"nátlaku, diskriminaci a násilí". K novému důrazu na "potěšení" se vrátíme později.

Výraz "zneužívání dětí" se používá jen zřídka. Zdá se to jako nepatrná změna, ale má hluboký dopad. Myšlenka zneužívání dětí spočívá v tom, že veškeré sexuální aktivity

mezi dospělými a dětmi je vykořisťující a zneužívající. Místo této myšlenky se zaměřujeme na "nátlak" nebo "násilí". To naznačuje, že špatné je spíše některé *chování* (násilné) než některé *vztahy* samy o sobě (například sexuální vztahy mezi dospělými a dětmi).

Nejvíce zarážející je, že CSE je prezentována jako nástroj, který nejenže odradí pachatele, ale také zajistí, že se mladí lidé nestanou oběťmi zneužívání. Tento druhý bod naznačuje, že mladí lidé se musí naučit dovednostem a chování, aby se zneužívání vyhnuli. To ve skutečnosti klade odpovědnost za to, že se zneužívání vyhnou.

na mladé lidi, namísto toho, aby se odpovědnost přenesla na pachatele. V diskusi se často opomíjí důležitý bod, že je odpovědností dospělých chránit děti, nikoliv děti chránit samy sebe.

CSE a prevence rizik.

Předpokládá se, že CSE chrání děti před emocionálními i fyzickými riziky.

UNESCO uvádí, že:

CSE ze své definice podporuje zdravý sociální a emocionální rozvoj, a proto s tím, jak vzdělávací systémy uznávají svou roli v podpoře sociálního a emocionálního učení (SEL), roste zájem o tyto oblasti.

*jak CSE již přispívá k rozvoji sociálních a emočních dovedností.*²⁶

To ignoruje roli, kterou hraje rodina, komunita a náboženství při vytváření morálních norem ve vztazích. Namísto toho se předpokládá, že to může být pouze

dosáhnout prostřednictvím CSE.²⁷

Aby bylo možné ospravedlnit pokračující zaměření na CSE, je třeba najít nová rizika, kterým děti čelí. Existují obavy z pornografie a sociálních médií. O "sextingu" se hovoří jako o "novém vysoce rizikovém chování mládeže", jehož jediným řešením je "zvýšená a lepší osvěta o různých závažných rizicích spojených s touto praktikou".²⁸

Jiná studie tvrdí, :

matoucí informace a protichůdná sdělení o vztazích a sexu mohou ztížit přechod z dětství do dospělosti, pokud mladí lidé nejsou náležitě podporováni a připraveni na základě přesných vědeckých poznatků.²⁹

Zastánci CSE nakonec jako skutečné riziko uvádějí dospívání a vyjednávání o dospělosti bez odborné pomoci vnějších agentur. Jakmile je tato potřeba profesionální podpory při dospívání akceptována, může CSE volně kolonizovat všechny aspekty vnitřního života dítěte a formovat nejen osobní chování, ale také individuální přesvědčení a emocionální reakce.

Na obhajovaných strategiích, jak se vyhnout riziku je pozoruhodná jedna věc. zastánců CSE je, že vypadají přesně jako chování, které by se průměrnému rodiči zdálo skutečně rizikové. Například IPPF je zcela typické, když propaguje sexuální potěšení jako klíčový cíl.

sexuální výchovy:

[V]e všech rozhovorech o potěšení je třeba zdůraznit rozmanitost forem, které může potěšení nabývat. Programy, které to dělají, mohou posílit důraz na komunikaci a souhlas tím, že uznají, že poskytování a přijímání rozkoše vyžaduje, aby sexuální partneři odmítli předpoklady ve prospěch kladení otázek a verbálního vyjádření přání i hranic.³⁰

Z toho vyplývá, že úkolem CSE je naučit děti různým formám sexuálního potěšení a povzbudit je k tomu, aby odmítly předpoklady o tom, co je přijatelné a co nepřijatelné chování. Děti se učí rozšiřovat své sexuální obzory, "odmítat předpoklady" a zaměřovat se na "poskytování a přijímání rozkoše", a teprve poté jsou povzbuzovány k "verbalizaci" hranic. Dětem je opět říkáno, že jedinou hranicí je souhlas - a i souhlas vyžaduje, aby

nejprve buďte otevření a řekněte ano. Ačkoli se to tváří jako "zdraví" a prevence rizik, přenechání odpovědnosti dětem za jejich sexuální zkušenosti a podpora širšího spektra chování pravděpodobně činí děti zranitelnějšími, než kdyby nebyly vystaveny CSE.

2.3 Politická zdůvodnění

Ačkoli se při propagaci CSE používá jazyk "vědy", "důkazů" a "prevence rizik", hlavní argumenty pro její přijetí jsou politické.

Jak bylo uvedeno výše, klíčovým měřítkem vnímané účinnosti CSE je změna postoje k rovnosti žen a mužů. V roce 2020 Rada Evropy jasně stanovila, že CSE by měla:

přispívat k tomu, aby se již od raných fází vzdělávání předávala silná poselství ve prospěch rovnosti žen a mužů, aby se podporovaly nestereotypní genderové role, aby se učilo o vzájemném respektu, souhlasu se sexuálními vztahy, nenásilném řešení konfliktů v mezilidských vztazích a respektování osobní integrity, jak požaduje Istanbulská úmluva.³¹

Ve stejném roce Evropská komise zjistila, že "poskytování programů sexuální výchovy dětem a mladým lidem ve školách může mít pozitivní vliv na širší společenské otázky, jako je rovnost pohlaví, lidská práva a blaho a bezpečnost dětí a mladých lidí".³² V roce 2022 zpráva zveřejněná Evropským parlamentem zaznamenala "rostoucí počet důkazů pozitivním vlivu sexuální výchovy na postoje k rovnosti pohlaví, respekt k sexuální rozmanitosti a rovné vztahy mezi pohlavími".³³

Tato prohlášení jasně ukazují, že relativně nekontroverzní myšlenka rovnosti mezi pohlavími se změnila v mnohem spornější pojem rovnosti pohlaví.

Ten v souladu s genderovou teorií předpokládá, že biologická

pohlaví je méně důležité než vnitřní pocit člověka nebo to, jak se rozhodl identifikovat. To ohrožuje jednopohlavní prostory, sportoviště, toalety a ubytování.

Úkolem CSE je bojovat proti diskriminaci. UNESCO uvádí, že prostřednictvím CSE se děti učí "chápat nespravedlnost na základě pohlaví. Učí se prosazovat univerzální hodnoty rovnosti, lásky a laskavosti. "34 Laskavost bývá vykládána jako požadavek nesoudit. Komentář komisaře Rady Evropy pro lidská práva jasně říká, že "sexuální výchova by neměla zahrnovat hodnotové soudy ani utvrzovat předsudky".

a stereotypy".35 Požadavek nesoudit je paradoxně sám o sobě hodnotovým soudem. Odsuzuje ty, kteří žijí podle náboženského nebo morálního kodexu, jako bigotní. Komisař dále upozorňuje, že "nestigmatizující informace o sexuální orientaci a genderové identitě" jsou nezbytné, protože "může pomoci zachránit životy".

*Může přispět k boji proti homofobii a transfobii,
ve škole i mimo ni a na vytvoření bezpečnějšího a inkluzivnějšího
vzdělávacího prostředí pro všechny.*36

Z toho jasně vyplývá, že ti, kdo neakceptují vztahy mezi osobami stejného pohlaví nebo zpochybňují, že se muž může změnit v ženu jen na základě citů, mají na rukou krev. Když jsou důsledky neliberalismu postaveny tak ostře, musí CSE reagovat podporou společenských změn, včetně "podpory jednotlivců, aby se stali aktivními přihlížejícími", aby se postavili "sociální nespravedlnosti, jako je sexuální násilí, transfobie a rasismus".37

V tomto případě se vzdělávání stalo velmi explicitním cílem vytvoření nové generace politických obhájců, kteří vzhledem k ohrožení "životů" lidí musí použít všechny strategie, aby se postavili "nespravedlnosti".

2.4 Sociální změna

Evropská komise uvádí:

Kromě zdravotních výsledků a znalostí se objevují také důkazy, že programy sexuální výchovy mohou přispět k širším společenským změnám.³⁸

Podporování zpochybňování tradičních zdrojů autority a loajality (k rodině, komunitě, národu a náboženství) pomáhá ospravedlňovat vliv nadnárodních institucí. UNESCO tvrdí: Jazyk "zúčastněných stran", "obyvatelstva" a "společnosti" podkopává pojem občanství.

Podle IPPF zpochybňování existujících hierarchií přesahuje sociální a ekonomické nerovnosti a zohledňuje rovnost sexuálního potěšení. Tvrdí, že:

sociální nerovnosti přispívají k sexuálnímu systému, který je zaměřen na potěšení lidí, kteří mají moc na základě svého pohlaví, rasy, socioekonomického postavení, národnosti nebo jiných faktorů.

Podle této perspektivy přispívá CSE k dosažení sociální i sexuální spravedlnosti.

CSE může být také důležitým fórem pro budování solidarity mezi mladými lidmi s různou mírou přístupu k výsadám a sexuálním právům. Může také posílit aktivní občanské dovednosti pro práci na sexuální kultuře, která je spravedlivější a rovnější.⁴⁰

Jazyk politického aktivismu se přivlastňuje, aby se solidarita přenesla z třídních obav na "sexuální kulturu". Mladí lidé, kteří jsou poučeni o CSE, spíše než na piketové linie připravují na to, aby se stali policisty v ložnicích.

3 Proti komplexní sexuální výchově

3.1 CSE sexualizuje dětství

Obhájci CSE tvrdí, že existuje shoda v tom, že poskytování sexuální výchovy nevede ke zvýšení sexuální aktivity mladých lidí. Zásady, na nichž je CSE založena, však předpokládají, že děti jsou sexuální bytosti se sexuálními právy, mezi něž patří především právo na sexuální potěšení. Ačkoli CSE nemusí přímo souviset s zvýšením sexuální aktivity, sexualizuje dětství způsobem, který mnozí považují nejen za morálně nevhodný, ale i za potenciální hrozbu pro bezpečnost dětí.

Podle WHO se "všichni lidé rodí jako sexuální bytosti".⁴¹ To opravňuje výzvy k tomu, aby se s CSE začalo již v raném dětství. WHO tvrdí, :

*Od narození se děti učí hodnotě a potěšení z tělesného kontaktu, tepla a intimity... Od narození vysílají zejména rodiče svým dětem zprávy, které se týkají lidského těla a intimity. Jinými slovy se podílejí na sexuální výchově.*⁴²

Není snad třeba zdůrazňovat, jak neobvyklé je toto zarámování. Jen velmi málo rodičů se při péči o děti považuje za "účastníky sexuální výchovy" a většina z nich by se k těm, kteří tak činí, stavěla nedůvěřivě. Světová zdravotnická organizace (WHO) se rozhodl interpretovat veškeré lidské chování v oblasti péče sexuální optikou,

vnáší do rodinného života vysoce sexualizovaný rámec. Děti nejsou "sexuální bytosti". WHO sexualizuje dětství.

Podobný zastává i UNESCO. Tvrdí, že:

*Mladí lidé jsou sexuální bytosti. Všichni mladí lidé by měli mít možnost zkoumat, prožívat a vyjadřovat svou sexualitu zdravým, pozitivním, příjemným a bezpečným způsobem. Nis se může stát pouze tehdy, když budou sexuální práva mladých lidí pochopena, uznána a zaručena.*⁴³

Slovní spojení "mladí lidé" je záměrně kluzké. Stírá hranice mezi dětstvím a dospělostí způsobem, který naznačuje, že děti i dospělí jsou stejně sexuálně vyspělí a schopni uplatňovat "sexuální práva".

Překvapivě se zdá, že UNESCO tvrdí, že děti jsou nějakým způsobem sexuálnější než dospělí:

*Ne sexualita dětí je mnohem širší než sexualita průměrného dospělého. Lze ji považovat za jeden z aspektů vývoje smyslnosti, který je součástí psychologického, sociálního a biologického vývoje.*⁴⁴

Děti jsou prezentovány jako přirozeně sexuální bytosti a zároveň jako bytosti v procesu vývoje. Tato dvě zdánlivě protichůdná tvrzení ospravedlňují vnímanou potřebu CSE.

se zjistí, že děti jsou ze své podstaty sexuální bytosti.

tvrdí, že mají sexuální práva a že je špatné upírat dětem možnost sexuálního potěšení. Podle této logiky není výchova k sexuálnímu potěšení vnímána jako prostředek nevhodné sexualizace dětství, nýbrž jako prostředek umožnit dětem naplňovat jejich lidská práva.

IPPF dokládá logiku tohoto argumentu. Tvrdí, že: "Práva mladých lidí jsou často zanedbávána, ignorována nebo špatně chápána.

jsou obzvláště zranitelné vůči porušování sexuálních práv. Dále zdůrazňuje "rámec pro pochopení toho, jak se lidská práva vztahují na mladé lidi".

sexuality" a nabízí "praktické nápady, jak převést sexuální práva do akcí pro mladé lidi a pro mladé lidi".⁴⁵ Rychle přecházíme od práv dětí k sexuálním právům a potřebě pomoci dětem "převést sexuální práva do akcí". Zastánci silně sexualizovaného CSE se vydávají za obhájce dětí, zatímco ti, kteří zpochybňují vhodnost, řekněme, výuky dětí mladších 10 let o masturbaci, jsou v tomto případě "obhájci dětí".

obsazení jako hrozba.

3.2 CSE není "přiměřená věku"

Na obranu proti obvinění z nevhodné sexualizace zastánci CSE tvrdí, že lekce musí být přiměřené věku a vývoji.

"Stáří" a "vývoj" však nejsou totéž. Například v náhodné skupině dvanáctiletých dětí mohou být někteří již v pubertě, zatímco jiní teprve začnou fyzicky přecházet do dospělosti. Někteří mohou být zvědaví na sex a vztahy, zatímco jiní ne. Učitelé se musí řídit věkem *nebo* vývojem.

Podle *standardů WHO pro sexuální výchovu* je úkolem:

naznačují, co by děti a mladí lidé v různém věku měli znát a čemu by měli rozumět, v jakých situacích nebo s jakými výzvami by se měli potýkat.

*zvládnout v tomto věku a jaké hodnoty a postoje si musí osvojit; to vše proto, aby se jejich sexualita mohla vyvíjet uspokojivě, pozitivně a zdravě.*⁴⁶

Zde se zaměřujeme spíše na věk než na vývoj. To však brzy vede k morálním soudům o tom, "jaké situace nebo výzvy" by děti v daném věku "měly zvládnout" (zdůrazňuji) a jaké hodnoty a postoje by měly zastávat.

WHO dále tvrdí, že témata

by měly být v ideálním případě "zavedeny dříve, než dítě dosáhne odpovídajícího věku".

stádiu vývoje, aby se připravil na změny, které se v něm chystá".⁴⁷ Tímto způsobem CSE nereaguje na obavy dítěte, ale předjímá je.

Potřeba vzdělávat děti v předstihu před jejich vývojem vede k volání po tom, aby výuka začínala ve stále nižším věku. WHO tvrdí, že CSE by měla začít dříve, než děti dosáhnou věku čtyř let, aby se dosáhlo

"normalizovat téma sexuality", konkrétně ukázat dětem, "že otázky spojené se sexualitou jsou pozitivní a příjemné".⁴⁸ Stanovuje "matici", která uvádí, co by děti každého věku měly vědět. Začíná se "před čtvrtým rokem věku" a děti by se měly dozvědět o "požitku a potěšení při dotýkání se vlastního těla", včetně "masturbace v raném dětství".⁴⁹

CSE tak používá jazyk sexuálních práv a "přiměřenosti věku", aby děti seznámila se sexuálními praktikami dlouho předtím, než je napadne o těchto věcech samostatně přemýšlet.

3.3 CSE propaguje pokřivenou představu o "sexuální pozitivě".

Klíčovou součástí výuky CSE je požadavek, aby děti byly se neučí pouze fakta o sexu, ale jsou vedeni k tomu, aby si vytvořili "pozitivní" postoj k sexu a vztahům. Rada Evropy jasně říká, že OSP je "o ochraně zdraví a o pozitivním postoji k sexualitě a vztahům".⁵⁰

Sexuálně pozitivní přístup se zaměřuje na potěšení a požitky z získat ze sexu. Snaží se budovat "sexuální sebedůvěru" dětí prostřednictvím "informací, znalostí a dovedností".⁵¹ Tím, že jsou školy a učitelé "sexuálně pozitivní", podporují sexuální aktivity dětí. Úkolem učitele je vést děti k naplnění těchto práv tím, že utváří jejich postoje tak, aby k sexu přistupovaly "pozitivně" a s důvěrou, že jsou schopny dát souhlas k sexuálním zážitkům. Tímto způsobem CSE zřídka reaguje.

potřebám dětí, ale předjímá sexuální vývoj dětí a sexualizuje dětství. Děti jsou povzbuzovány k tomu, aby souhlasily s "příjemnými" sexuálními zážitky, ale neučí se, jak a proč mohou říci ne sexu.

3.4 CSE podkopává rodinu

Tím, že se snaží formovat postoje a hodnoty dětí a tvrdí, že ví, co je pro děti v daném věku vhodné, podkopává CSE rodiny - a zejména roli rodičů. Zapojení rodičů je často prezentováno jako překážka poskytování CSE a jako takové ohrožuje schopnost dětí naplňovat svá sexuální práva. UNESCO upozorňuje na "problémy, kterým učitelé čelí při poskytování sexuální výchovy kvůli obavám z názorů rodičů a členů komunity, jakož i kvůli osobnímu nepohodlí".⁵² To odhaluje že CSE prosazuje hodnoty, které jsou v rozporu s hodnotami domova. Avšak spíše než že by to byl problém, jsou to rodiče, kteří vznášejí otázky týkající se CSE, které jsou považovány za problematické.

Organizace nabízejí školám rady, jak nejlépe překonat odpor rodičů. V jedné knize se uvádí, že "věnovat čas naslouchání obavám a hodnotám rodičů se ukázalo jako účinné a nezbytné pro další rozvoj školy".

Cílem je oslovit děti".⁵³ Nic nenasvědčuje tomu, že obavy rodičů budou brány vážně nebo že se na ně bude reagovat, zejména pokud to znamená, že se rodiče vzdávají CSE; spíše se naznačuje, že "naslouchání" rodičům působí jako forma ústupku a potlačuje odpor.

Autoři dále navrhuji, že děti mohou hrát užitečnou roli při převýchově svých rodičů:

Povzbudili jsme [děti] a poskytli jsme jim prostředky, aby mohly své rodiče.

Strategie obráceného vyučování Nis pomohla, protože mladí lidé z

komunity byli v této vysoce strukturované a hierarchické komunitě vnímáni

jako nejméně ohrožující část populace.⁵⁴

To jasně ukazuje roli CSE při vnucování nového a sporného hodnotového rámce společnosti. Využívá vztahu mezi rodiči a dětmi ve snaze převrátit kulturní normy.

V politických diskusích o úloze rodin v souvislosti s CSE chybí náznak toho, že rodiče své děti milují a mají na srdci jejich nejlepší zájmy. Rodiče téměř vždy znají své děti a jejich vývojové potřeby v daném okamžiku lépe než učitelé nebo zdravotníci. Ze všech těchto důvodů jsou rodiče nejlépe schopni zajistit bezpečnost svých dětí. CSE používá jazyk dětských práv, ale tím, že si uzurpuje autoritu rodičů, činí děti zranitelnějšími, nikoli méně zranitelnými.

3.5 CSE narušuje národní suverenitu

Ačkoli jsou státy suverénní, pokud jde o určování vzdělávací politiky, mnoho mezinárodních smluv jim ukládá, aby ve školách prováděly ŠVP. Pokud se národní státy nepodřídí, nadnárodní organizace považují národní suverenitu za překážku v prosazování CSE.

V Evropě Evropský parlament a Rada Evropy očekávají, že členské státy budou dodržovat závazky stanovené v mezinárodních normách a dohodách (jak je uvedeno v první části) a přijmou CSE jako součást národních osnov. Na země, jako je Maďarsko a Polsko, které tyto požadavky nesplnily, je vyvíjen značný politický a finanční tlak. V prosinci 2022 Evropská komise oznámila, že Maďarsku zadrží 22 miliard eur z kohezních fondů EU, dokud nezmění zákony zakazující propagaci homosexuality a transgenderové identity ve školách.⁵⁵

Jedním z hlavních cílů celosvětových nevládních organizací je přimět státy k zakotvení ustanovení o sociální ochraně dětí v zákonech. Současně odsuzují vnitrostátní zákony, které jsou v rozporu s tímto cílem.

agendu, kterou chtějí prosazovat. Evropský parlament kritizuje členské státy za to, že zavádějí právní předpisy, které stojí v cestě poskytování CSE. V roce 2019 Parlament odsoudil návrh Polska.

trestat "veřejné schvalování nebo povzbuzování sexuální aktivity nezletilých" s tím, že by to "vedlo k faktické kriminalizaci sexuální výchovy".⁵⁶

3.6 CSE je výzvou pro místní kulturní normy

Kromě toho, že CSE zpochybňuje vnitrostátní zákony, zpochybňuje také místní kulturní normy. UNESCO uznává, že CSE "se zabývá otázkami sexuálního a reprodukčního zdraví, včetně ... těch, které mohou být v některých sociálních a kulturních kontextech náročné".⁵⁷ Nicméně dále tvrdí, že nevládní organizace a agentury OSN hrají při poskytování sexuální výchovy zásadní roli, protože mohou "prosazovat komplexní přístupy, vyvíjet strategie pro získání podpory a činit vlády odpovědnými za své závazky".⁵⁸ Jinými slovy, místní kulturní normy, pokud jsou uznávány, mají být vyjednány a překonány, a ne podporovány národními vládami.

Mezinárodní nevládní organizace, které poskytují služby v oblasti sociálního zabezpečení v zemích globálního Jihu, si jsou podobně vědomy hrozby, kterou jejich práce představuje pro tradiční víru a postoje rodin. Jeden z aktivistů uvádí, že místní lidé říkají:

*"Nemáme rádi, když se v naší komunitě otevírají podobné rozhovory. To není neobvyklá reakce znepokojených rodičů a něco, čím bychom se měli jako činitelé změny zabývat."*⁵⁹

Definování těch, kteří poskytují CSE, jako "agentů změny", jasně vyjadřuje názor, že je třeba řešit reakci komunity, nikoli přítomnost západních sexuálních pedagogů.

Zastánci CSE se snaží obejít národní suverenitu a místní kulturní normy, aby se dostali přímo k učitelům a dětem. Využívají k tomu monitorování,

politický tlak a finanční pobídky a sankce, aby se tak stalo. Jako taková je CSE, jakožto vštěpování západních hyperliberálních hodnot, vnucována dětem po celém světě v rámci koordinované snahy o změnu společenských postojů.

Homogenizovaná forma i obsah CSE je forma novodobého kulturního imperialismu.

3.7 CSE podkopává vzdělávání

CSE je formálně spojeno se školním vzděláváním prostřednictvím cílů udržitelného rozvoje (SDGs) OSN, které byly schváleny vládami jednotlivých států.

v roce 2015 a jsou navrženy tak, aby určovaly rozvojové priority na celém světě až do roku 2030. UNESCO tvrdí: Všestranná sexuální výchova je na učebních osnovách založený proces výuky a učení se o kognitivních, emocionálních, fyzických a sociálních aspektech sexuality. "60 Část "výchovy" v CSE podobně normalizuje výuku jako součást běžné školní výuky. Vyjmenování "kognitivních, emocionálních, fyzických a sociálních aspektů sexuality" naznačuje, že se jedná o...

akademicky náročný předmět, který přináší měřitelné výsledky založené na znalostech a dovednostech. Z toho vyplývá, že CSE má stejné postavení jako tradiční akademické předměty a že obsah výuky je podobně objektivní.

Poselství, že "komplexní sexuální výchova je nezbytnou součástí kvalitního vzdělávání, které pomáhá připravit mladé lidi na plnohodnotný život", je v souladu se zásadou, že "sexuální výchova je důležitou součástí kvalitní život v měnícím se světě "61 se opakuje v mnoha různých politických dokumentech. CSE však zdaleka není založena na objektivních znalostech o předmětu, nýbrž je fundamentálně politickým projektem bez souvisejícího souboru znalostí. Zapojením škol do realizace CSE jsou učitelé přijímáni do politického projektu, jehož cílem je změnit budoucí společenské normy přetvořením hodnot a postojů dětí v současnosti.

Předpoklad, že CSE vyžaduje "aktivní přístup k výuce a učení zaměřený na studenty", znamená, že učitelé potřebují specializovanou odbornou přípravu.

komunikovat s dětmi o tématech, která jsou podložená.

v subjektivních lidských prožitcích. Evropský parlament v této jasně říká:

"školení učitelů pro poskytování sexuální výchovy je nezbytné, zejména proto, že tak citlivé téma, jako je sexualita, může u učitelů, kteří nemají dostatečné odborné znalosti, vědomosti a zkušenosti, vyvolávat nepříjemné pocity a rozpaky.

a informovanost".⁶² Předchozím generacím však byla cizí samotná myšlenka, že sexualita a vztahy vyžadují odborné znalosti a vědomosti.

CSE představuje zneužití školních osnov k politickým cílům. Nejenže ubírá dětem čas na výuku akademických předmětů, ale zásadně mění roli učitele a účel školy. Pokud je výuka oddělena od souboru znalostí a intelektuálního účelu, stává se ideologickým projektem. Toto zneužití výuky porušuje společenskou smlouvu mezi dítětem a učitelem, školou a rodiči. CSE mění školství v antidemokratické politické cvičení, které má splnit požadavky mezinárodních organizací.

4 Závěry

CSE je pečlivě koordinovaný, dobře financovaný a vysoce politický projekt, která se rozprostírá po celém světě. Díky malému počtu silných mezinárodních nevládních organizací úspěšně ovlivňuje národní vzdělávací politiky, a praxe v jednotlivých školách. Přitom dochází k sexualizaci dětí a podkopávání rodiny, národní suverenity a vzdělávání.

Zastánci CSE předpokládají, že je právem mezinárodních organizací prostřednictvím národních vzdělávacích politik, škol a učitelů utvářet postoje dětí k sexu a vztahům. Děti se učí přijímat jako fakt velmi sporné představy o genderové identitě. Očekává se od nich, že odmítnout morální rámce, které vycházejí z náboženských nebo kulturních norem, ve prospěch názorů odvozených z teorie queer a genderové ideologie, které děti jsou sexuální bytosti s právem na sexuální potěšení. Jsou vedeny k otevřenosti a toleranci vůči různým sexuálním identitám a vztahům, ale tato tolerance je netolerantní k morálním omezením sexuálního chování.

Ačkoli má sexuální výchova podobu "sexuální výchovy", nejde jí ani tak o výuku objektivních faktů o biologii a sexuální reprodukci, jako spíše o společenskou změnu prostřednictvím změny soukromého myšlení a intimních vztahů příští generace.

CSE prezentuje děti jako sexuální bytosti, přičemž ignoruje nebo kritizuje vnitrostátní právní předpisy týkající se věku souhlasu. Děti jsou "zmocňovány" k souhlasu se sexuálními aktivitami, zatímco lekce zpochybňují důvody, proč se mohou chtít vyhnout účasti. Změny hodnot, postojů a chování jsou posilovány

prostřednictvím třídní praxe, která vnitřní sféru dítěte veřejné kontrole. V kombinaci s podkopáváním rodiny existují pádné argumenty, které naznačují, že CSE sexualizuje děti a vystavuje je většímu riziku vykořisťování.

Globální dosah CSE do společností, které mají velmi odlišné kultury a tradice, naznačuje, že se jedná o sociálně-inženýrský projekt, jehož cílem vnést hyperliberální hodnoty do společností, které je dosud nepřijaly. přístup. Mezinárodní nevládní organizace poskytují služby v oblasti sociálního zabezpečení bez jakékoli formy veřejné odpovědnosti. Tímto způsobem je CSE formou morálního imperialismu, který se snaží obejít demokracii, aby změnil společenské postoje, a tím kolonizuje mysl příští generace. Ze všech těchto důvodů musí instituce Evropské unie přestat podporovat CSE ve školách.

Poznámky na závěr

- 1 UNESCO (2018) *International technical guidance on sexuality education: an evidence-informed approach* (Revised Edition). Dostupné na: unesdoc.unesco.org (Přístup 30. ledna 2024).
- 2 Regionální úřad Světové zdravotnické organizace Evropu a Spolkové centrum pro výchovu ke zdraví, BZgA (2010) *Standardy pro sexuální výchovu v Evropě. Rámec tvůrce politik, vzdělávací a zdravotnické instituce. úřady a odborníky*. Kolín nad Rýnem. K dispozici na adrese: bzga-whocc.de (Přístup 20. února 2024)
- 3 Beaumont, K., Maguire, M. (2013) *Politiky sexuální výchovy v Evropské unii*, Evropský parlament, Generální ředitelství pro vnitřní politiku Unie. Dostupné na: [data.europa.eu](https://data.europa.eu/europa.eu) (Přístup 1. února 2024).
- 4 Michielsens, K., Ivanova, O. (2022) *Comprehensive sexuality education: why is it important?*, Evropský parlament, Politické oddělení pro práva občanů a ústavní záležitosti, Generální ředitelství pro vnitřní politiky. Dostupné na: europarl.europa.eu. (Přístupné 1. února 2024)
- 5 Picken, N. (2020) *Sexuální výchova v Evropské unii: přehled*, Evropská komise, Generální ředitelství pro zaměstnanost, sociální věci a sociální začleňování. Dostupné na: data.europa.eu (přístup 1. února 2024).
- 6 Beaumont, K., Maguire, M. (2013) *Politiky sexuální výchovy v Evropské unii*, Evropský parlament, Generální ředitelství pro vnitřní politiku Unie. Dostupné na: data.europa.eu (Přístup 1. února 2024).
- 7 Komisař Rady Evropy pro lidská práva (2020) *Komplexní sexuální výchova chrání děti a pomáhá budovat bezpečnější a inkluzivní společnost*, 21. července 2020. Dostupné na: coe.int (přístup 1. února 2024).
- 8 UNESCO (2023) *Globální zpráva o monitorování vzdělávání. Komplexní sexuální výchova (CSE), profily zemí*, strana 1. Dostupné na: doi.org (Přístup 30. ledna 2024).
- 9 Komisař Rady Evropy pro lidská práva (2020) *Komplexní sexuální výchova chrání děti a pomáhá budovat bezpečnější a inkluzivní společnost*, 21. července 2020. Dostupné na: coe.int (přístup 1. února 2024).
- 10 Picken, N. (2020) *Sexuální výchova v Evropské unii: přehled*, Evropská komise, Generální ředitelství pro zaměstnanost, sociální věci a sociální začleňování, strana 5. Dostupné na: data.europa.eu (přístup 1. února 2024).
- 11 Beaumont, K., Maguire, M. (2013) *Politiky sexuální výchovy v Evropské unii*, Evropský parlament, Generální ředitelství vnitřní politiku Unie, strana 45. Dostupné na: data.europa.eu/europa.eu (Přístupné z: data). 1. února 2024)
- 12 Evropská sociální charta (revidovaná) (1996), článek 11. Dostupné na rm.coe.int (Přístup 29. června 2024).
- 13 Beaumont, K., Maguire, M. (2013) *Policies for sexuality education in the European Union*, Evropský parlament, Generální ředitelství vnitřní politiku Unie, strana 34. Dostupné na: data.europa.eu/europa.eu (Přístupné z: data). 1. února 2024)
- 14 Michielsens, K., Ivanova, O. (2022) *Comprehensive sexuality education: why is it important?*, Evropský parlament, politické oddělení pro práva občanů a ústavní záležitosti, Generální ředitelství pro vnitřní politiky, s. 9. Dostupné na: europarl.europa.eu (přístup 1. února 2024).
- 15 Komisař Rady Evropy pro Lidská práva (2020) *Komplexní sexuální výchova chrání děti a pomáhá budovat bezpečnější a inkluzivní společnost*, 21. července 2020. Dostupné na: coe.int (přístup 1. února 2024).
- 16 UNESCO *Co je to komplexní sexuální výchova (CSE)?* Dostupné na: healtheducationresources.unesco.org (Přístup 29. června 2024)
- 17 *Soubor nástrojů UNESCO pro realizaci komplexní sexuální výchovy*. Dostupné na: csetoolkit.unesco.org (Přístup 6. února 2024).
- 18 Komisař Rady Evropy pro lidská práva (2020) *Komplexní sexuální výchova chrání děti a pomáhá budovat bezpečnější a inkluzivní společnost*, 21. července 2020. Dostupné na: coe.int (přístup 1. února 2024).
- 19 UNESCO (2019) *Policy Paper /9: Tváří v tvář fakta: Důvody pro komplexní sexuální výchovu*, strana 3. Dostupné na: unesdoc.unesco.org (Přístup 30. ledna 2024).
- 20 IPPF & BZgA (2018) *Sexuální výchova v Evropě a střední Asii*: Strana 28: *Vzdělávání v Evropě a v zemích západní a severní Evropy: současný stav a nedávný vývoj*, strana 28. Dostupné na: bzga-whocc.de (Přístup 29. června 2024).
- 21 Picken, N. (2020) *Sexuální výchova Evropské unii: přehled*, Evropská komise, Generální ředitelství pro zaměstnanost, sociální věci a sociální začleňování. Dostupné na: data.europa.eu (přístup 1. února 2024).
- 22 Michielsens, K., Ivanova, O. (2022) *Comprehensive sexuality education: why is it important?*, Evropský parlament, politické oddělení pro práva občanů a ústavní záležitosti, Generální ředitelství pro vnitřní politiku, s. 22. Dostupné na: europarl.europa.eu

- (Přístup 1. února 2024)
- 23 UNESCO (2018) *International technical guidance on sexuality education, An evidence informed approach* (Revised Edition), strana 12. Dostupné na: unesdoc.unesco.org (Přístup 30. ledna 2024).
 - 24 Beaumont, K., Maguire, M. (2013) *Politiky sexuální výchovy v Evropské unii*, Evropský parlament, Generální ředitelství pro vnitřní politiku Unie, s. 8. Dostupné na: op.europa.eu (Přístup 7. února 2024).
 - 25 International Planned Parenthood Federation (2016) *Putting sexuality back into Comprehensive Sexuality Education: making the case for* (Mezinárodní federace plánovaného rodičovství). *sexuálně pozitivní přístup založený na právech*, strana 4. Dostupné na: ippf.org (Přístup 30. ledna 2024).
 - 26 UNESCO (2021) *The journey towards comprehensive sexuality education. Global status report*. Paříž, strana 13. Dostupné na: unesdoc.unesco.org (Přístup 20. února 2024).
 - 27 Beaumont, K., Maguire, M. (2013) *Policies for sexuality education in the European Union*, Evropský parlament, Generální ředitelství pro vnitřní politiku Unie, strana 10. Dostupné na: op.europa.eu (přístup 7. února 2024).
 - 28 UNESCO (2018) *International technical guidance on sexuality education: an evidence- informed approach* (Revised Edition), strana 24. Dostupné na: unesdoc.unesco.org (Přístup 30. ledna 2024).
 - 29 UNESCO (2023) *Globální zpráva o monitorování vzdělávání. Komplexní sexuální výchova (CSE), profily zemí*, strana 1. Dostupné na: unesco.org (Přístup 30. ledna 2024).
 - 30 International Planned Parenthood Federation (2016) *Putting sexuality back into Comprehensive Sexuality Education: making the case for* (Mezinárodní federace plánovaného rodičovství). *sexuálně pozitivní přístup založený na právech*, strana 5. Dostupné na: ippf.org (Přístup 30. ledna 2024).
 - 31 Komisař Rady Evropy pro lidská práva (2020) *"Komplexní sexuální výchova chrání děti a pomáhá budovat bezpečnější a inkluzivní společnost"*, 21. července 2020. Dostupné na: coe.int (přístup 1. února 2024).
 - 32 Picken, N. (2020) *Sexuální výchova v Evropské unii: přehled, Evropská komise*, Generální ředitelství pro zaměstnanost, sociální věci a sociální začleňování, strana 2. Dostupné na: data.europa.eu (přístup 1. února 2024).
 - 33 Michielsen, K., Ivanova, O. (2022) *Komplexní sexuální výchova: proč je důležitá?*, Evropský parlament, politika.
 - Odbor pro práva občanů a záležitosti, Generální ředitelství pro vnitřní politiky, s. 8. Dostupné na: europarl.europa.eu (Přístup 1. února 2024).
 - 34 UNESCO (2023) *Globální zpráva o monitorování vzdělávání. Comprehensive Sexuality Education (CSE) Country Profiles*, page 1 Dostupné na: unesco.org (Přístup 30/01/24).
 - 35 Komisař Rady Evropy pro lidská práva (2020) *"Komplexní sexuální výchova chrání děti a pomáhá budovat bezpečnější a inkluzivní společnost"*, 21. července 2020. Dostupné na: coe.int (přístup 1. února 2024).
 - 36 Komisař Rady Evropy pro lidská práva (2020) *"Komplexní sexuální výchova chrání děti a pomáhá budovat bezpečnější a inkluzivní společnost"*, 21. července 2020. Dostupné na: coe.int (přístup 1. února 2024).
 - 37 Fórum pro sexuální výchovu (2022) *Vztahy a sexuální výchova: Důkazy*, strana 8. Dostupné na: sexeducationforum.org.uk (Přístup 30. ledna 2024).
 - 38 Picken, N. (2020) *Sexuální výchova Evropské unii: přehled, Evropská komise*, Generální ředitelství pro zaměstnanost, sociální věci a sociální začleňování, strana 3. Dostupné na: data.europa.eu (přístup 1. února 2024).
 - 39 UNESCO (2023) *Globální zpráva o monitorování vzdělávání. Komplexní sexuální výchova (CSE), profily zemí*, strana 11. Dostupné na: unesco.org (Přístup 30. ledna 2024).
 - 40 International Planned Parenthood Federation (2016) *Putting sexuality back into Comprehensive Sexuality Education: making the case for* (Mezinárodní federace plánovaného rodičovství). *sexuálně pozitivní přístup založený na právech*, strana 5. Dostupné na: ippf.org (Přístup 30. ledna 2024).
 - 41 Regionální úřad Světové zdravotnické organizace Evropu a Spolkové centrum pro výchovu ke zdraví, BZgA (2010) *Standardy pro sexuální výchovu v Evropě. Rámec tvůrce politik, vzdělávací a zdravotnické orgány a odborníky*, strana 21. Dostupné na: bzga-whocc.de (přístup 20. února 2024).
 - 42 Regionální úřad Světové zdravotnické organizace Evropu a Spolkové centrum pro výchovu ke zdraví, BZgA (2010) *Standardy pro sexuální výchovu v Evropě. Rámec tvůrce politik, vzdělávací a zdravotnické orgány a odborníky*, strana 13. Dostupné na: bzga-whocc.de (přístup 20. února 2024).
 - 43 Centrum pro zdraví a vzdělávání UNESCO (2011) *Exclaim! Průvodce pro mladé lidi "Sexuální práva: prohlášení IPPF"*. Dostupné na: healtheducationresources.unesco.org (Přístup 30. ledna 2024).

- 44 Regionální úřad Světové zdravotnické organizace Evropu a Spolkové centrum pro výchovu ke zdraví, BZgA (2010) *Standardy pro sexuální výchovu v Evropě. Rámec tvůrce politik, vzdělávací a zdravotnické instituce. úřady a odborníci*, strana 24. K dispozici na adrese: bzga-whocc.de (Přístup 20. února 2024)
- 45 International Planned Parenthood Federation (2016) *Putting sexuality back into Comprehensive Sexuality Education: making the case for a rights-based, sex positive approach*. Dostupné na: ippf.org (Přístup 30. ledna 2024).
- 46 Regionální úřad Světové zdravotnické organizace Evropu a Spolkové centrum pro výchovu ke zdraví, BZgA (2010) *Standardy pro sexuální výchovu v Evropě. Rámec tvůrce politik, vzdělávací a zdravotnické orgány a odborníky*, strana 9. Dostupné na: bzga-whocc.de (přístup 20. února 2024).
- 47 Regionální úřad Světové zdravotnické organizace Evropu a Spolkové centrum pro výchovu ke zdraví, BZgA (2010) *Standardy pro sexuální výchovu v Evropě. Rámec tvůrce politik, vzdělávací a zdravotnické orgány a odborníky*, strana 22. Dostupné na: bzga-whocc.de (přístup 20. února 2024).
- 48 Regionální úřad Světové zdravotnické organizace Evropu a Spolkové centrum pro výchovu ke zdraví, BZgA (2010) *Standardy pro sexuální výchovu v Evropě. Rámec tvůrce politik, vzdělávací a zdravotnické orgány a odborníky*, strana 35. Dostupné na: bzga-whocc.de (přístup 20. února 2024).
- 49 Regionální úřad Světové zdravotnické organizace Evropu a Spolkové centrum pro výchovu ke zdraví, BZgA (2010) *Standardy pro sexuální výchovu v Evropě. Rámec tvůrce politik, vzdělávací a zdravotnické orgány a odborníky*, strana 38. Dostupné na: bzga-whocc.de (přístup 20. února 2024).
- 50 Komisař Rady Evropy pro lidská práva (2020) *"Komplexní sexuální výchova chrání děti a pomáhá budovat bezpečnější a inkluzivní společnost"*, 21. července 2020. Dostupné na: coe.int (přístup 1. února 2024).
- 51 International Planned Parenthood Federation (2016) *Putting sexuality back into Comprehensive Sexuality Education: making the case for* (Mezinárodní federace plánovaného rodičovství). *sexuálně pozitivní přístup založený na právech*, strana 6. Dostupné na: ippf.org (Přístup 30. ledna 2024).
- 52 UNESCO (2021) *Cesta ke komplexní sexuální výchově. Zpráva o globálním stavu*. Paříž, strana 34. Dostupné na: unesdoc.unesco.org (Přístup 20. února 2024).
- 53 Nasserzadeh, S., Azarmina, P. (2017). *Kolo sexuální výchovy v souvislostech (The Wheel of Context Book 1)* [Kindle verze pro iOS]. Strana 19
- 54 Nasserzadeh, S., Azarmina, P. (2017). *Kolo sexuální výchovy v souvislostech (The Wheel of Context Book 1)* [Kindle verze pro iOS]. Strana 19
- 55 Abnett, K. a Strupczewski, J. (2022) *EU zadržuje Maďarsku všechny prostředky z kohezního fondu kvůli obavám o dodržování práv*. Reuters, 22. prosince 2022. Dostupné na: reuters.com (Přístup 25. března 2024).
- 56 Picken, N. (2020) *Sexuální výchova v Evropské unii: přehled*, Evropská komise, Generální ředitelství pro zaměstnanost, sociální věci a sociální začleňování, strana 9. Dostupné na: data.europa.eu (přístup 1. února 2024). Viz také: "Zprávy o sexuální výchově v České republice": Evropský parlament (2019) *Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. listopadu 2019 o kriminalizace sexuální výchovy v Polsku* Dostupné zde: europarl.europa.eu (Přístup 30. června 2024).
- 57 UNESCO (2018) *International technical guidance on sexuality education, An evidence informed approach* (Revised Edition), strana 16. Dostupné na: unesdoc.unesco.org (Přístup 30. ledna 2024).
- 58 UNESCO (2021) *The journey towards comprehensive sexuality education. Global status report*. Paříž, strana 44. Dostupné na: unesdoc.unesco.org (Přístup 20. února 2024).
- 59 Nasserzadeh, S., Azarmina, P. (2017). *Kolo sexuální výchovy v souvislostech (The Wheel of Context Book 1)* [Kindle verze pro iOS]. Strana 14
- 60 UNESCO (2019) *Facing the facts: The case for comprehensive sexuality education (Případ pro komplexní sexuální výchovu)*, strana 1. Dostupné na: unesdoc.unesco.org (přístup 30. ledna 2024).
- 61 UNESCO (2019) *Facing the facts*: Dostupné na: unesdoc.unesco.org (Přístup 30. ledna 2024).
- 62 Michielsen, K., Ivanova, O. (2022) *Comprehensive sexuality education: why is it important?*, Evropský parlament, politické oddělení pro práva občanů a ústavní záležitosti, Generální ředitelství pro vnitřní politiky, s. 44. Dostupné na: europarl.europa.eu (přístup 1. února 2024).

O autorovi

Dr. Joanna Williams

Autor, výzkumník a novinář

Dr. Joanna Williamsová je zakladatelkou a ředitelkou společnosti Cio. Joanna Williamsová více než deset let vyučovala na Kentské univerzitě a byla ředitelkou Kentského centra pro studium vysokoškolského vzdělávání. V poslední době pracovala

jako vedoucí oddělení vzdělávání a kultury ve společnosti Policy Exchange. Joanna je autorkou knih *Women vs. Feminism* (2017); *Academic Freedom in an Age of Conformity* (2016) a *Consuming Higher Education: Why Learning Can't Be Bought* (2011). Joanna je týdenní sloupkařkou internetového magazínu *Spiked* a pravidelně píše pro řadu dalších publikací včetně *Ne Times*, *Ne Spectator*, *Russia Today*, *American Conservative* a *Daily Mail*.

O společnosti MCC Brusel

V době bezprecedentní politické polarizace se MCC Brusel zavázala poskytnout prostor pro skutečné politické diskuse a důkladné zkoumání aktuálních otázek.

MCC Brusel se zavázala klást těžké otázky a spolupracovat s lidmi dobré vůle všech názorů při hledání řešení našich nejpálčivějších problémů.

Iniciativa MCC (Mathias Corvinus Collegium), předního maďarského vzdělávacího fóra, MCC Brusel byla založena na podzim roku 2022, aby se zasadila o oslavu skutečné rozmanitosti myšlení, různorodosti názorů a rozmanitosti evropských kultur a jejich hodnot.

V posledních letech se objevila nová představa o , jak by se mladí lidé měli učit o sexu a vztazích.

Sexuální výchova se rozšířila do širšího učebního plánu, který zahrnuje úvahy o etice vztahů, společenské odpovědnosti a lekce o problémech, které v té době dominují v tisku, od pohlavně přenosných chorob po těhotenství mladistvých.

Dnes se objevilo nové paradigma, které se nazývá komplexní sexuální výchova (dále jen CSE). Jak název napovídá, je důkladnější než předchozí koncepce a má také širší dosah. CSE představuje silný morální zásah do života dětí na celém světě, který se děje jako běžná rutina.

součástí školního dne. Cílem výuky je formovat postoje a hodnoty dětí v nejméně intimnější oblasti jejich života. Cílem je dosáhnout společenské změny.

Zastánci CSE jsou posedlí propagací myšlenky, že děti jsou sexuální bytosti a že jejich sexuální potěšení je prvořadé. Tento názor se neomezuje pouze na okrajové akademické teorie, ale zaujímá ústřední místo v politice.

a advokační činnost významných mezinárodních nevládních organizací. Nevyhnutelným výsledkem je, že učební osnovy CSE zahrnují pokusy o sexualizaci dětí způsobem, který by většina rodičů v evropských zemích považovala za nepřijatelný.

Tato zpráva rozebírá osnovy CSE a odhaluje jejich snahu sexualizovat životy malých dětí.